Any XVII. Vendrell, 29 d'Abril de 1922. Núm. 841.

El Baix Penadés

SETMANARI AUTONOMISTA

Preus de sotscripció
Vendrell, trimestre. . . . . 1'25 pessetes.
Fora, » . . . . . 1'50 »
Extranger, » . . . . . 2'25 »
Número corrent, 10 céntims : Atrasat, 20 céntims

Direcció i propietat:
IMPREMTA RAMON
— TELÉFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
REMITITS: 15 CÉNTIMS LÍNIA
No s'admeten escrits sense firma
NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

El camp de la Patria

El plét de Catalunya, encar que sembli debatut, no es pas vell. Les freturances catalanes no tingueren una vera expresió fins cincuanta anys endarrera; si comparem, doncs, l'estat de les nostres reivindicacions patries amb els d'altres nacionalitats com l'Irlanda l'Egipte, etc. veurem que'l plét mes jove es el catalá.

Cal doncs, molta perseverancia i fer encara molta doctrina per assolir les llivertats patries; han de venir sens dubte, moltes, pero moltes coses que comprometerán la nostra vida nacional avants les contades llevors d'air no hauran germinat de plé en el groc camp d'espigues de la Patria, i encar, quan aixó sia, faltarán les roselles, avui quasi nules en el nostre camp, per abrandar les quatre solcades que han de fer-se damunt les grogues espigues a fi de que pugan esser aquelles omplenades am la vermella flor, sens quin sacrifici el sol de la Llibertat no arboraria de foc la terra, no germinaria el grà i sens el pà, aliment del cos, a la Patria no li fora possible la vida.

Mes, per aconseguir aixó, per a lograr que germinin i es reprodueixin abundosament espigues i roselles, cal arrencar el gram i la canyota que mans barroeres i sense conciencia han fet creixer en ell valent-se de mentideres denominacions; encara mes: cal arrencar la llengua i tallar les mans d'aquests desaprensius que per conveniencies propies, i sens sentir-sen, es fan passar per patricis, quina denominació usen sols amb el fí de poguer llençar sobre del camp la malestruga llevor de cissanya, cometent aixís greu delicte de lesa patria. Cal fer an aquests impossible obra tan perniciosa, i anorrear-los per sempre més, a fi de que no sien un constant destorb a la marxa d'aquestes petites fraccions d'homes de sana voluntat que amorosament es disposen a xarcolar el camp, arrencant-li i destruint-li la mala herba i sembrant i cuidant llevors curosament seleccionades del mastall, de barreja de tota llureia, seperant-ne amorosament, un a un, els grans de xexa, evitant aixis la reproducció de la llevor de mascaró, que sols dona per fruit fastigós polsim de conveniència, vanitat, odi o personalisme.

Sortosament a la Patria no li falten bons fills disposats a fer aital treball; i ells, amb pacient esforç i amb la ajuda del temps, farán sia una realitat el camp groc, cobert d'espigues curulles de sanitós grà, amb les quatre solcades de roselles cantant al unísson i arpejat pel ventitjol de modernes idees, un himne etern al sol de la Llibertat.

Negligéncia? Ignorància? Incapacitat!

Hi ha qui per deixadesa o negligéncia deixa en estat llastimable d'abandó 't càrrec que se li confia. Hi ha qui per ignorància o incomprensió l'atia al incert per a que, a mercé de la corrent, vagi desplegant-se... En un i altre cas es mostra la incapacitat del funcionari.

Hem d'esser francs i sincers. A vila, que hom es coneix bo i massa,—i potser que ço sia un dels més alts defectes—és el lloc més adequat per a deixar-se d'ornaments i vanitats, que roden en perjuí del nostre amat poble.

Quan a un hom se'l eleva a un càrrec de mes o menys consideració, i no es bo per a desempenyar-lo, falten uns i altres: qui l'elegeix i qui l'acepta; aquell, per que ja está convensut de que no pot cumplir el seu el·legit, i aquest per la xorca presunció que arrela en son sí, que l'en priva de veure que ha de fer un paper ridícul, i les més vegades, encara que ho vegi, en prescindeix, que ço encara fa mes tonto.

A vila passa molt i molt ço d'el·legir a persones que tots sabem que no serveixen per a res, no obstant, se les el·legeix, i elles totes cofoeis es donen per el·legides, sense saber com, ni de quina manera han d'actuar. I així'l nostre amat poble va caminant a reraguàrdia.

* * *

Tot ço que us he contat m'ha sogerit devant de la conversa que hom va oïr desenrotllar se, així... meitat humorística, meitat compassiva, al Palau de la Generalitat de la nostra capital.

Jo qui la amor a la meva volguda vileta'm te captiu i anyoradís, ben tost la deixo un petit moment, que m'atrau i m'encisa tot el que sigui de vila o s'hi refereixi; sense voler sentir res, inesperadament, va sonar el nom tan sagrat de «Vendrell», i no cal dir si vaig posar atenció, per a no deixar-me una sola paraula.

Si, si; es parlava del Vendrell, de mon poble, d'aquesta vila tan assoleiada, tan plena de claror que a mi m'embadaleix i m'adorm sota la seva magnificencia i galanía... Pero, ai! que'ls autors d'aquell triàlec no compartien amb mi la amor al Vendrell, i a voltes se'n reien i a vegades els hi feiem llàstima; jo qui ho escoltava se m'encenia la sang i a no esser per a sentar plaça de mal educat i intrús, hauría penetrat al vestívol i hauría demanat explicacions d'aquelles rialles proferides contra mon poble i d'aquelles notes compassives que s'ens dirigia en caritat, per que entenia que ni erem mereixedors de rialles, ni objecte de compassió...

Pero m'hi vaig acostumar a sentir totes aquelles coses, i en mig de la passió que'm dominava i'm domina per la meva vila, per a no torturar-me més la meva ànima, vaig *voler creure*, que devien tenir raó de parlar aixi, ja que qui d'aquell modo s'expressaven eren unes altes personalitats, que, a jutjar per llur cultura i educació, *es de creure* que tenien els seus motius.

Parlaven del estat de contes de la Mancomunitat i comentant partida per partida d'aquell actiu, es referien a una de CENT PESSETES, Deu meu! de cent pessetes, de les quals figurava com a deutor l'Ajuntament del Vendrell.

Pero, ¿és possible—jo'm deia—que per cent pessetes, el nostre Ajuntament hagi volgut figurar en aquest estat de contes com a deutor, qual estat, degudament imprés es repartit profusament arreu, no ja sols de Catalunya, si que també d'Espanya? Pero, per quina causa será?... Res! Em vaig esgarrifar tot quan vaig sentir que era la subvenció a la qual va comprometre's abonar anyalment a la Mancomunitat per a *subvenir a les despeses* de la Biblioteca que aquella catalana Institució va construir-nos tan desinteressadament a vila...

Vaig oir que deien que cap més poble devia per aquest concepte, i açò, que, a tot arreu—deien—subvencionen amb major quantitat aquestes Biblioteques. També vaig oir que comentaven, que aquesta Biblioteca del Vendrell era la mes consultada... Son lamentables—afegien—aquestes *miseries* (sub-ratllant aquesta paraula de miseria) en una vila com la del Vendrell, que tants fills il·lustres ha vist naixer...

I van eixir del vestívol amb una rïalla entre llavis, cuberta de compassió, tots tres, i desfilant pel passadís amb un pas de fermesa... Jo m'els mirava, evergonyit i indignat ensemps, per que havien dit tot ço de la meva vila, del meu poble tan formós i clar, com anaven perdent-se pel passadís, avall, avall...

JORDI DE VALERA.

Cops de ploma

Senyors; Voto perque tot hom jugui tant com li dongui la gana i s'arruini si li sembla be fer-ho.

Ont s'es vist que surti un diputat al Congrés, un pare de la patria, un Saborit cualsevulga, i l'hi pegui per volguer esbrinar quin era'l governador que va orgonitzar el joc a Çaragoça?

Ont s'es vist que un enviat a les Corts per les forces electorals, s'atreveixi a demanar compte i oposar-se a lo que plau a la immensissima majoria d'electors?

Aixó no te nom, cavallers; i si jo fos del cos electoral, l'hi demanaría la renuncia inmediata de l'acta.

Ja se que per poder anar tirant, les cases ont se juga, paguen *delmes* i *primicies* a la policia i al governador pero aixó res te que veurer, perque qui ho paga son els jugadors i si algú no está conforme en mantenir ganduls, vividors i tauls, que no jugui que ells no obliguen pas a jugar, sino al contrari, perque jo algunes vegades he sentit al *crupier* que deia:—*No va mas*; i aixó sol demostra que encare tenen d'aturar-lo sino Deu sap lo que hi posarien.

Total per que a Çaragoça la quantitat era crescudeta; de taules de vuit mil pessetes cada mes i cada una.

Efectivament; regonec que es un xic pujat, pero tot-hom ho sap que'ls articles de primera necessitat han sofert una puja importantissima.

El mateix govern ens aumenta els

tributs als contribuients i a plena llum passarán els recarrecs i aquesta vegada seran obligatoris, que'ls del joc no.

Tant la sibilítica ruleta amb cero burgés i esplotador com els *caballitos* amb menys números i mes vici, son simbols de la democracia i respecte mutuo. Devant de la taula numerada tots els jugadors son iguals; tots son tallats amb un mateix rasclets.

Les lleis del joc son les úniques que's compleixen i si algú s'atreveix a conculcarles, pobret d'ell. Los que's regeixen per aquestes lleis actuen contra'l conculcador i res de procediments llarcs, amoinosos i costosos; ells mateixos se fan de jutge, de fiscal d'acusació privada i fins a voltes de butxí; i això depresa i sense gasto, amb fe y seguretat, de que's fa per purgar a la societat, de defraudadors de la llei. Los hi basta un garrot; a voltes amb una cadira'n tenen prou.

La policia hi sobra a les taules de joc. Que hi te d'anar a fer?

En canvi pels carrers la policia fa la seva tasca, amb la conciencia del verdader servidor de la patria.

Que'ls separatistes planten cartells per les cantonades per celebrar la festa de Sant Jordi; requereix el sabre i vinga rascar els cartells plantats pels catalanistes, fills de l'antiga Marca Aconetana, germans de la noble, gloriosa i invicta Espanya; que tenen la gosadia de volguer reparar-se de la mare patria i total perque no estan conformes amb la politica paternal d'en Romanones, repaternal d'en Maura i patriarcal del marqués d'Alucemas, gent que creu que governar es repartir prevendes als amics, beneficis als parents i canongies als coneguts, sense respectar els drets del pobles, les costums de les nacions i l'idioma de Catalunya.

A la vista salta que'ls separatistes no tenen raó, pero com que fan prosélits vinga rascar-los-hi'ls cartells, que aixis se dificulta la seva acció i s'engrandeix el respecte a la mare patria.

Ademés; amb tot aquest batibull a voltes se sent algún crit de ¡Visca Catalunya! i ales-hores: «*desenvaina Restituto que el caso parece grave*» i vinga repartir *mandobles* i *tajos* amb tanta destresa, que de cent hores lluny se veu que encare no ha mort aquell braó cavalleresc que feu d'aquest pais de conills, l'imperi colonial mes gran del mon, i del que no'n queda ni rastre.

Cregueume cavallers lo que es en aquesta tasca i altres que sento no volguer recordar en aquest moment, la policia espanyola pot donar-ne deu i barra a totes les del mon.

Encara no m'esplico l'alarma d'en Saborit per que la de Saragoça, complint ordres superiors fa els ulls grossos.

Tots els espanyols ho volem que'ls fassin els ulls grossos que a tots ens agrada el *veinte i seis colorado*.

Voto per la ruleta lliure.

V. DE SEGARRA

«Renaixement» no ha contestat la demanda que li ferem per a que's dignés subsanar el seu subtitol. El seu silenci indica clarament que no troba argumentació amb que apoiar aquella lleugeresa; nosaltres apelarem a la delicadesa del confrare per a que se servís subsanar l'equivoc; devant el seu silenci i persistencia de vantarse en una denominació que no té (i ho diem aixís perque tant a ell com a tots prou clar consta) es d'esperar que la seva cavallerositat li aconsellará esmenar una denominació que de cap manera pot ostentar.

Será ell tan esquerrá com vulga pero no es el porta-veu de les esquerres d'aquest districte. ¿Per qué tan gros empenyo en dir-se lo que no és? Si no esmena ço que li demanem sentirem haver d'estereotipar aquesta llegenda que publicarem mentres ell no rectifiqui:

"Renaixement" en la seva capselera diu una mentida"

La Redacció

El cas del celebre Blondin

Sembla que a l'últim al Doctor Ferran el faran noble. Ja era hora que's premiès a un home que ha vençut al còlera, al tifus i a la tuberculosis. Jo el faría mariscal, si hagués tingut relació amb ell com la vareig tindrer amb el Doctor Madrazo i Martínez, Conde de San Diego (q. a. c. s.) algun cop li hauría dit:—Vegi si pot trobar el remei per la filoxera, que si no la matem ella matará als pagesos.—

Perque quaranta anys endarrera, quan va matar totes les vinyes d'Europa, n'hi havía per agafar als sabis i tallar-los-hi el pam de nás.

Ara qui dona el crit d'alerta es Mossen Rovira, perque la filoxera ha mort als americans, segons convenciment dels Congressos de Logroño i i Pamplona... i vinticinc anys endarrera cualsevol diari deia lo mateix: es qüestió de matar a la filoxera.

Passa amb això igual que lo del celebre Blondin.

Era aquest un home meravellosament equilibrista que passava sobre de un filferro per damunt dels llocs de mes perill, ont hi podia trobar la mort a la primera relliscada de peu. Tant natural era que fos aixís que quan va passar damunt de les catarátes del Niàgre per sobre d'un filferro, un nord-americá, al veurer-li fer tal imprudència va dir-li que hi havía Blondin per poc temps. Va riuresen l'equilibrista, mes l'altre, picat, volgué comprovar la seva profecia i va seguir-lo a totes parts per veurerli la mort i anà seguint-lo per tot arreu en esperc de la primera torçada de peu. I l'un cap a Europa, l'altre també; donaren la volta a Amèrica i se n'anaren a l'Asia; i a Pekin el nord-americá ensopegá amb una pulmonía fulminant que sols dongué temps a l'equilibrista de consolar-lo a ben morir.

I una cosa semblanta m'está passant a mí al volguer veurer que la filoxera mati uns ceps que vinticinc anys endarrera deien que l'agafaven desseguida. Jo havia plantat una parada de Rupestris Fustarroja×Aramon Gauzin número etz. etz.; i al saber-ho, vareig correr a arencar-la desseguida, amb la pèrdua corresponent d' anys, treball, adobs, maiols, i *otras hierbas*, mes deixant una passada per veurer-la morir, i tenen ufana dites plantes per veurem, si Deu no m'ajuda morir a mí.

Si, si, senyor Rovira, la filoxera es *immortal*. Si se n'han tret de remeis per a matar-la, i tots bons per lo propietari... ó pel droguer peró el senyor Boladera ne va treurer un que no crec que fos bó ni pel mateix que va inventar-lo. L'únic que va trobar-lo fou el nostre Quimet Magre; ell l'hauria mortà a tiros, pero la filoxera no estava a tret.

I no podent-la matar, la qüestió es buscar la resistencia de les plantes a dit mal, i diguin les mides que vulguin a Logroño, i a Pamplona i... a Reus; que no tenen tres quartans per a mesurar la plaga, i com que ja estem escarmentats, tots donen les mesures que convenen als arrelats que als vivers tenen per vendrer.

A tots els vinífers mata la filoxera i tots els americans la resisteixen mes o menys. Llavors les cruses o híbrits son per tenir en compte tant la adaptació en el terreny com la resistencia a dit mal.

Res, que avui ja no fem cas dels set-ciencies; nosaltres som set-i-mitj.

PERE VIDAL.

Escenes viscudes

Oh tempora, oh mores

Son les 24 h. 30 m. L'escena té lloc en un poble rural. Al pati d'un cine, quin local es una dependencia d'una societat d'esbarjo, dos seïents estan ocupats per dos pares i un fill (encar que no son mes que dugues persones) Aquets dos personatges tenen l' aspecte de dos oficials artistes d'edat marcadament diferenta. Estem a l'ultim intèrval del programa i sóls manca projectar la pel·lícola cómica. Nostres personatges comenten breument la pel·lícola dramática acabada de projectar i, després, el fill pregunta al pare:

—¿Com está el parany: hi ha molts mixóns a picar?

—Molts i que pican fort. Quan jo hi he anat hi havia un escampall de grá que feia tremolar.

Tot d'una, se fá fosc i apareix sobre la tela l'anunci de la pel·lícola cómica.

—A veurer qué será això! exclama el fill, quedant després fixada llur atenció en les escenes que van desenrotllant-se.

Al cap de poca estona i transcorregudes ja algunes escenes, el fill, ja sigui que la comédia que's representa no'l diverteix, ja sigui per altra causa diu:

—M'en vaig pare.

—Cap a retiro noi?

—No, vaig a jugarme un duro.

Son les 24 h. 40 m.

FILM

Nostra Biblioteca

Demá diumenge dia 30 s'inaugurará el servei de prestec d'aquesta Biblioteca baix el següent reglament:

Reglament del prestec

a) Per a ésser admés al préstec és necessari ésser presentat per un membre del Patronat, mitjançant una tarja que es facilitará en la Biblioteca.

b) Si el candidat es transeunt o no té domicili fixe en la població, per a ésser admés al préstec se li exigirá a més de la presentació, una garantía metálica de 5 pesetes, la qual li será retornada al reintegrar els llibres a la Biblioteca.

c) A canvi de la tergeta de presentació, rebrá el lector la targeta de préstec, la exhibició de la qual será indispensable per a fruir dels beneficis del servei.

d) La targeta de préstec quedará en poder de la senyoreta Bibliotecaria a canvi del llibre que l'interessat s'emporti, i li será retornada al fer-ne la devolució.

e) La targeta de prestec es personal i intransferible La seva pérdua s'ha d'avisar tot seguit a la Biblioteca.

f) Cada lector admès a beneficiar-se d' aquest servei podrá endur-se a domicili, durant un terme màxim de vuit dies, prorrogables per altres vuit, un volum de la Biblioteca. Els llibres formats d'un volum de text i un de làmines, es considerarán com un sol volum per a els efectes del préstec.

g) Serán excloses del préstec:

a) Les fulles soles.

b) Les enciclopedies, gramátiques i diccionaris.

c) Les obres que formin la col·lecció local.

d) Els llibres per a infants.

e) Els numeros corrents de les revistes.

Magatzems d'altes novetats en diferents articles

Casa Mumbrù

Temporada de Primavera

Rebudes les novetats de a present estació

Per al trascendental acte de celebrar la

Primera Comunió

trobareu en aquesta casa un immens assortit de tot lo convenient per a

NENS i NENES

PREU FIXE Telefon 763

Visiteu les sempre variades EXPOSICIONS en els grans aparadors

f) Les obres que a judici de la Directora sigui convenient deixar a la Biblioteca.

h) Al lector que no retorni un llibre el dia fixat, li será reclamat per escrit, anant a càrrec seu el satisfer l'import del segell. Si així i tot no el retorna, en será judicialment responsable, demés de perdre el dret de seguir utilitzant la Biblioteca.

i) El lector que sofreixi involuntariament la pérdua d'un llibre, ve obligat a denunciar-la tot seguit a la Biblioteca i a satisfer l'import del llibre extraviat.

Llista dels senyors Patrons de la Biblioteca: Jaume Palau Badia, (President del Patronat); María Julivert (Secretaria del Patronat); Jaume Carner Romeu; Josep Ramon Blanch; Angel Guimerá Jorgé; Salvador Raventós Fortuny; Pau Casals Defilló; Benvingut Socias Mercadé; Salvador Paláu Rabassó; Joan Vidal Salvó; M.ª Anna Guimerá Saló; Ferran Ramon Soler; Francesc Pagés Morató; Francesc Alsina Marqués; Isidre Martorell Gomis.

ESPECTACLES

Ja'l tenim aquí: es un altre cine. El Casino Circo, que s'ha desempellegat totalment de l'empresa que fins fa poc tenia a son cárreg aquella sala, l'ha concedida a elements vilatáns ben relacionants amb aquella societat, que's proposen fer passar per aquella pantalla tot lo més granat que's produeix en cinematografía, segons resen els prospectes que han sigut publicats.

Per cert que'ns ha extranyat veure'ls redactats en castellá, aquests prospectes, doncs en aquella casa, de ja fa molt temps, s'escriu en catalá no tan sols tota la propaganda dels seus espectacles; sinó bona part dels anuncis oficials de la societat, seguint així una lógica a totes llums irrebatible. Efectivament; no fa gaire temps,—era per Carnaval.—que la Comissió de balls del Casino, integrada, en sos element mes actius, per dignissimes persones no ben be catalanes, tingueren el bell gest de produïr-se en catalá en tot lo referent a aquelles series de saraus, que sigueren un éxit; encara hi ha per les cantonades de la vila uns formosos cartells, redactats en catalá, anunciant els saraus de Pasqua en el propi Casino... i que avui han sigut coberts, malaguanyats, per uns «carteles» castellans proqagant un altre espectacle. ¡Com si no en fossim de catalans els vendrellencs! ¡Com si al trobar-nos nos-amb-nos enraonessim en castellá!

Val la pena de que el Casino Circo torni al bon camí, al únic camí de sensatesa, que es el que fins are havia seguit. I és als nostres amics particulars que composen la Junta directiva d'aquesta societat, a qui ens dirigim per a que interposin la seva influencia, la seva amistat, prop dels nous empressaris ben amics seus i ben amics nostres també, per a que no siguin gent de casa els que trenquin una bona costum establerta ja en el Casino. I tinguin la seguritat de que será atesa, per part dels nous empressaris, la seva intervenció. Aixís, al menys, ho creiem nosaltres. Tant per ells com per l'empresa del cine Tívoli. I noti's que no invoquem cap patriotisme; amb una mica-mica de sentit comú n'hi ha prou.

REFRAN

ESPORTS

—El Club d'Esports ha nomenat delegat de la seva secció motorista a nostre particular amic n'Isidre Aymeric a qui desitgem for-sa éxit en el desempeny del seu cárrec.

—Un equip de foot-ball del nostre Club es trasllada demá a la tarda a la veina vila del Arbós a fi de tenir un encontre amistós amb un d'arbossenc de la mateixa categoria. Els desitjem un éxit.

—En contra, un equip infantil arbossenc demá a la tarda vindrá a jugar amb el nostre «Juventus» al camp del Club. L'encontre tindrá lloc a les quatre de la tarda.

CORRE-CUITA

Remitit

He vist l'ofici contestant a ma renuncia del cárreg de Vocal de la Junta del Hospital de Vendrell, i dec fer constar.

Primer: Que la Junta podrá acordar i proposar a l'Ajuntament lo que milior li sembli, pero mai exigir-me el cumpliment d'una obligació que no puc cumplir.

Segon: Que ma renuncia no vol dir pas fugir de responsabilitats per lo fins aqui practicat amb la meva intervenció com a individuu de Junta, en l'afer Trillas, sino que, tement-me, de qu'es dongui l'interpretació a la meva forçosa inassistencia a les reunions de la Junta, com ja ha passat, vaig formalitzar la renuncia.

(Passa a la 4.ª plana)

BANCA
PALAU
Corresponsal del Banc d'Espanya
Telégrames: PALAU-BANQUER
TELÈFON 781
Vendrell

Realitza tota classe d'operacions de
Banca - Borsa - Canvi
Valors - Cupons

ABONA ELS SEGUENTS INTERESSOS
Comptes corrent
A la vista. . . . . 3 per cent
Llibretes d'Estalvi
A la vista. . . . . 4 per cent
Dipósits en efectiu
A un any. . . . . 5 per cent

Banco Vitalicio de España
REPRESENTANTS:
Anton Borrell Nin
VENDRELL
Francisco Casellas Casellas
LAS PESSAS
DESPATX : Carrer del Crédit, 1 : VENDRELL

FONDA DEL COMERS
Expléndides habitacions amb confort modern
Quarto de bany
SALVADOR BUNDÓ (a) Tuis
Servei i lloguer de Tartanes
Relacions directes entre comerciants i tractants en productes de la comarca
Passeig de Castelar, 12 *VENDRELL* *Teléfon núm. 764*

Plácid Escoda
Llauner i Lampista
Instalacions de tota mena i Reparacions de tota classe. Establert a la Casa de Bicicletes de
GUINOVART I ESCODA
on es venen les mellors marques de Cobertes a 13 pessetes i Cámares a 5 i 7 pessetes. Gran assortit en fanals, timbres i tota mena d'accessoris per a bicicletas, a preus baratíssims.
Carrer de Santa Agna núm. 17 — VENDRELL

Caixa de Crédit i Estalvis
DEL VENDRELL
CAPITAL DESEMBORSAT: Ptes. 250.000 — RESERVES: Ptes. 125.000
CARRER DE SALMERÓN, 13 — TELÉFON 774
Banca, Borsa, Canvi, Xecs,
Dipósit de valors, Transferencies
Cupons i Comptes corrents
amb moneda nacional i extrangera
❖ ❖ ❖
Llibretes d'Estalvis a la vista al 3 1|2 per 100
a 6 mesos al 4 per 100
a 1 any al 5 per 100
d'ençá del dia de la imposició

Tercer: Que passo per que el senyor Grau firmi el contigut de l'ofici que s'he m'ha dirigit, doncs regonec les obligacions qu'imposa'l carreg que ostenta, pero lo que no puc passar es l'afirmació de que *hagués abandonat el meu lloc ja de fet avans de renunciar-lo* i qu'aital afirmació vagi autoritzada amb l'avant de «P. O. de la Junta del Hospital» i que sia avalada per el Secretari de dita Junta, a qui prego senyali la data de la sesió o reunió a quina se m'ha convocat i no he assistit, trovant-me a vila o lliure d'ocupacions.

I quart: Que ma situació no'm permet arrivar al altruisme d'alguns senyors qui posposen les obligacions i negocis que constitueixen per a mi, element de vida i sosteniment.

P. PLANA MAÑÉ

INFORMATIVES

AJUNTAMENT

Estracte de la sessió de primera convocatoria celebrada dimarts passat, dia 25 dels corrents, baix la presidencia del senyor Alcalde En Josep Grau i amb assistencia dels regidors senyors Company, Ivern, Vidal, Guivernau, Sanabra i Soler.

Comensa a les 9'20, llegint, aprovant i firmant l'acta de l'anterior.

Passen a la comissió de Foment: una instancia de Pau Lleó Dinarés per a reconstruir la casa numero 17 del carrer de Sant Sebastiá, altre de Duval Ivern per a pintar la fassana de la casa numero 37 del carrer del Dr. Robert, altra de Pere Olivé Borrut per arreglar un portal de la casa numero 25 del carrer de Montserrat i altra de Lluis Calmet per obrir una finestra a la casa numero 27 del carrer de Sant Sebastiá.

Es acordat aceptar la dimissió de vocal de la junta del Hospital presentada per En Pere Plana Mañé, no aixís la d'En Francisco Alsina per no haver sigut cursada per escrit.

Es enterat l'Ajuntament de lo previst per la llei municipal a fi de que dintre el mes de Maig deu procedir-se al nomenament per sorteig de les quatre seccions que han de formar la Junta Municipal de repartiments.

Es llegit un B. L. M. del senyor Alcalde de Tarragona acompanyant una exposició (que també es llegida) al Ajuntament de Barcelona per a que aquell s'adhereixi a la campanya que contra l'augment de preu del fluit eléctric s'ha iniciat en aquesta provincia. En Vidal demana que d'aquest document se'n fassi sabedor al Centre Industrial.

Es parla de modificar l'hora de les sessions, retrassant-la mitja hora.

I després d'uns elogis al regidor Soler per assistir aquell a les comissions que forma part, pronunciats pels senyors Guivernau, Vidal i la presidencia, s'aixeca la sessió a les 8'47.

Raportisto

—

CRONICA VILATANA

Continua el temps dominat per fortes nuvolades i estats ventosos que succeint-se unes a altres no deixen treurer el cap la joliua primavera, la qual s'entreté dintre'ls closos dels jardins i en alguna arracera vestint roserars.

Aquest matí una pluja cançonera ha continuat l'inecabable capítol hivernenc.

***

Dijous passat va celebrar-se la festa de rebrer per primera vegada a Jesús Sacramentat en la nostra parroquia 55 nens i 10 nenes, a tots els quals i a llurs families felicitem per tan venturós acte.

Amb aital motiu la vila prengué un caleut de diada degut al visiteig que es de ritual en aquesta festa.

***

Assegurances sobre
Incendi ❖ Accidents ❖ Vida ❖ Robo
P. PLANA MANÉ
Inspector de "La Catalana"
Major, 10, 1.er - VENDRELL

***

Procedent de Nova-York ha arribat a Barcelona nostre compatrici en Pau Casals, acompanyat de sa distingida esposa.

El gran artista fou rebut per un gran nombre d'amistats i professors de la seva orquestra, amb la qual ha començat ja els assatjos per a la celebració de la tanda de concerts que donará aquesta primavera.

Al saludar en terra catalana al eximi artista, gloria de nostra vila, ens plau desitjar-li venturances i falaguers éxits en sa gran obra educadora.

***

Dues hermoses festes han sigut donades en pocs dies en el col·legi de les Germanes Carmelites d'aquesta vila.

La primera fou una vetllada celebrada el diumenge prop-passat en obsequi de la Rda. Mare Superiora amb motiu de sa festa anomástica, durant la qual dues seccionetes de nenes interpretaren unes cansonetes amb gests, i varies alumnes delectaren al auditori amb lectura de escollida literatura i algunes formoses cansons per ehor, tot ell molt ben executat.

L'altre fou la festa celebrada diumenge passat amb motiu de fer la primera comunió les alumnes del dit col·legi, durant quin acte, celebrat a la Capella del Sant Hospital, es cantaren algunes lletres apropiades a tan solemnial acte. A la tarda va tindrer lloc en el saló del col·legi la diada al Infant Jesús de Praga que anunciarem en nostre passat nombre, pronunciant un bell parlament el Rvernt. Dr. D. Eduard Román, Pbre., les novelles combregantes renovellaren les promeses del Sant Babtisme, foren imposades les medalles als nous confrares i acabá amb una lluida processó pel páti del Col·legi. En el sorteig de una imatge del miraculós Infant fou premiat el número 542 que'n resultá posseidora Na Teresa Jané.

Aquestes dues festes es vegeren favorescudes amb l'assistencia de nombrosa concorrencia que'n sortí altament satisfeta, per tot lo qual felicitem a les bones Germanes organitzadores de les mateixes.

SECCIÓ OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Cap.

Defuncions: Josep Salvó Güell, de 76 anys; Antonia Romeu Rafols, de 73 anys; Salvador Jané Sanmoy, de 77 anys.

Matrimonis: Cap.

Dr. Enric Rosés Bruzos
Metge agregat als Hospitals de la Santa Creu, Sant Pau, ex-intern de dits Hospitals premiat amb diploma d'Honor.
Especialitats:
Cirurgia General i Malalties de la Dona
BARCELONA
Girona, 70 1.er 1.a Consulta de 3 a 5

Graduació de vins
i medició de acidés volátil
es fá amb tota cura i perfecció, mitjansant l'empleo d'aparells Sallerón Dujarnin, en
JOSEP SOLÉ
Comissionista en fems d'establada i vacarissa
Taberna del Pí VENDRELL

A la sastrería d' Agustí Cohí, Rambla del 4 de Mars, fan falta dugues aprenentes.

Falta un aprenent
en la Confiteria de MAGI BELLVÉ

MARIA MERCADÉ
PENTINADORA
Carre de la Pau, núm. 11. Vendrell

Venc una pessa de terra a la partida Saldoná, plantada de vinya i oliveres. Será cedida a bon preu. Donarán raó, carrer de Montserrat, 25.

Aprenent llauner
s'en necessita un a la casa Estanislau Orpinell — Carrer Angel Guimerá, 10.

Mesures del sisteme metric decimal pera mesurar gra i líquit les trobareu en la Calderería i Llauneria de Pau Martorell i Gomis
Carrer Montserrat n.º 26 VENDRELL

Josepa Barot Vda. Rovira
ofereix sos serveis per a la vetlla de malalts i per tot quant sia necessari en els actes d'enterraments :
Carrer de S. Sebastiá 32. VENDRELL

Representant pel partit judicial de Vendrell dels
Sofres Luisiana
de la Unión Sulphur C.º S. A. E. de Tarragona
Garantitzat el 99 per 100 de puresa = Malla finíssima número 100
Proveidors de La Unió de Vinyaters de Catalunya i d'altres entitats agrarianes
Fabricació de farines superiors, de força i de blanques
Depositari del nitrat sosa de Chile
Depositari del sulfat Inglés marca Plátano
ABONOS, DESPULLES I CEREALS
JOSEP VILANOVA
Montserrat, 11 i 13 VENDRELL

Cafés Momotombo
Aquest café es ven en gra, polvo i líquit
Compreu el bon café marca MOMOTOMBO i es convensereu que es el millor
Conserves : formatges
Xacolates ◈ Sucres ◈ Cacau ◈ Galletes
BOMBONS Y CARAMETLOS
Carrer de Santa Ana, 3 VENDRELL

"LES NOVETATS"
Carrer de la Baixada. — VENDRELL
JOIERIA - BISUTERIA - RELLOTGERIA
Perfumería i objectes per a regals
ESPECIALITAT EN AIGUES DE COLONIA I ESCENCIES A GRANEL
PERFUMS FINS I DE MARCA
S'ARREGLEN TOTA CLASSE DE RELLOTGES I ALAJES

CIMENTS
RÁPIT - LENT - CALÇ HIDRÁULICA - GUIX
QUALITATS INMILLORABLES PREUS REDUITS
Representant per aquesta comarca de la important fumisteria
PRECKLER
cuines económiques, fogons, estufes i demés articles de calefacció
VIUDA I FILL DE E. JULIVERT
FABRICA DE MOSAIC HIDRAULIC
Dr. Robert, 12 — Nort, 5 Telèfon 811

La Casa Galvez
Constructora de les mes Elegants Tartanes
posa en coneixement de sa distingida clientela i del público, que es
trasllada al Passeig de l'Estació
cantonada al carrer de Ferrer, darrera ont estava continuant tenint diposit de biges, taulons i jassenes de tota mida i fusta del pais i estrangera
TACS D'ALSINA I OLIVERA
i llenya, especial per a cuines i estufes a preu barato